

iii) W świetle odpowiedzi na pytania (i) i (ii) powyżej

(1) czy art. 109 lub art. 156 ustawy z 1996 r. lub

(2) artykuły 30 i 7 rozporządzenia w związku z załącznikami 6 i 8, stanowią krajowe przepisy ustanawiające wiek emerytalny w rozumieniu motywu 14 dyrektywy?

2. Definicja bezpośredniej dyskryminacji ze względu na wiek: uzasadnienie

iv) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy zezwala państwom członkowskim na wprowadzenie przepisów stanowiących, że nierówne traktowanie ze względu na wiek nie stanowi dyskryminacji, jeśli zostanie stwierdzone, że stanowi ono proporcjonalny środek zmierzający do osiągnięcia zgodnego z prawem celu, czy też art. 6 ust. 1 wymaga, aby państwa członkowskie określiły rodzaje nierównego traktowania, które mogą być w ten sposób uzasadnione, poprzez ustanowienie listy lub w inny sposób w formie i treści podobny do art. 6 ust. 1 dyrektywy?

3. Test uzasadnienia bezpośredniej i pośredniej dyskryminacji

v) Czy istnieje, a jeśli tak, to jaka, znacząca praktyczna różnica pomiędzy testem na uzasadnienie wynikającym z art. 2 ust. 2 dyrektywy w odniesieniu do dyskryminacji pośredniej, a testem na uzasadnienie dotyczącym dyskryminacji bezpośredniej ze względu na wiek, wynikającym z art. 6 ust. 1 dyrektywy?

(¹) Dz.U. L 303, str. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunal, Manchester (Zjednoczone Królestwo) w dniu 10 sierpnia 2007 r. — Azlan Group plc przeciwko Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Sprawa C-389/07)

(2007/C 283/17)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

VAT and Duties Tribunal, Manchester.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Azlan Group plc

Strona pozwana: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Pytania prejudycjalne

1) Czy Nomenklaturę Scaloną (rozporządzenie Rady [EWG] nr 2658/87 (¹) zmienione rozporządzeniem Komisji [WE] nr 1734/96) należy interpretować w ten sposób, że wymaga ona, aby reprezentatywne próbki towarów będące przedmiotem sporu pomiędzy stronami klasyfikowane były jako „Maszyny do automatycznego przetwarzania danych i urządzenia do tych maszyn” w pozycji 8471, (czy też w odpowiedniej pozycji działu 84 dotyczącej części, czyli w pozycji 8473)?

2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze w odniesieniu do jednej lub więcej reprezentatywnych próbek towaru będących przedmiotem sporu pomiędzy stronami niniejszego postępowania, czy Nomenklaturę Scaloną należy interpretować w ten sposób, że wymaga ona, aby tego rodzaju towary klasyfikowane były jako „Aparatura do telefonii i telegrafii przewodowej, włączając przewodowe aparaty telefoniczne ze słuchawką bezprzewodową oraz aparatura telekomunikacyjna do systemów przewodowych na prąd nośny lub do systemów przewodowych cyfrowych, elektryczna; wideofony” w pozycji 8517 [czy też we właściwej pozycji obejmującej część, czyli 8517 lub 8548 zgodnie z uwagą 2 lit. b) lub c) do sekcji XVI]?

3) Czy reprezentatywne próbki towaru takie jak te będące przedmiotem sporu pomiędzy stronami niniejszego postępowania, jako mogące służyć do łączenia sieci LAN, zawsze należy klasyfikować w dziale 84, czy też towary te spełniają w takiej sytuacji szczególną funkcję, inną niż przetwarzanie danych w rozumieniu uwagi 5 lit. e) do działu 84?

4) W świetle odpowiedzi na powyższe pytania, jak należy klasyfikować elementy obudowy?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, Dz.U. L 256, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-390/07)

(2007/C 283/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán, X. Lewis i H. van Vliet, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania strony skarżącej

1. Stwierdzenie, że:

- nie określając ujścia rzeki Humber, ujść rzek Wash, Deben i Colne, ujścia Tamizy (Outer Thames), Southampton Water oraz wschodnio-północnego Morza Irlandzkiego — z wyjątkiem Solway Firth — jako obszary wrażliwe ze względu na eutrofizację;
- nie poddając bardziej rygorystycznemu oczyszczaniu zrzutów ścieków komunalnych z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców (RLM) większej niż 10 000 do ujścia rzeki Humber, ujść rzek Wash, Deben i Colne, ujścia Tamizy (Outer Thames), Southampton Water oraz wschodnio-północnego Morza Irlandzkiego — z wyjątkiem Solway Firth — oraz do jezior Lough Neagh, Upper Lough Erne i Lower Lough Erne,

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 2, art. 5 ust. 1, art. 5 ust. 2, art. 5 ust. 3 i art. 5 ust. 5 dyrektywy Rady 91/271/EWG⁽¹⁾ dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych oraz na mocy załącznika II do tej dyrektywy.

2. Obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Według Komisji Zjednoczone Królestwo przyjęło nadmierne restrykcyjne podejście do określania obszarów wrażliwych. Jest ono takie nie tylko dlatego, że wymagania Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do dowodów potrzebnych do uznania danych wód za eutroficzne są stosunkowo wysokie ale także dlatego, iż Zjednoczone Królestwo nie uwzględnia potrzeby określenia również tych wód, które są zagrożone i które mogą stać się eutroficzne w bliskiej przyszłości, jeśli nie zostaną podjęte działania ochronne.

Ponieważ Zjednoczone Królestwo nie określiło jako obszary wrażliwe ujścia rzeki Humber, ujść rzek Wash, Deben i Colne, ujścia Tamizy (Outer Thames), Southampton Water oraz wschodnio-północnego Morza Irlandzkiego (z wyjątkiem Solway Firth), ścieki z aglomeracji o RLM ponad 10 000, odprowadzających ścieki do tych obszarów a także z tych aglomeracji, które są położone w odpowiednich zlewniach tych obszarów, nie zostały poddane obowiązkowi oczyszczania i zbierania przewidzianym przez dyrektywę w odniesieniu do obszarów wrażliwych w terminie do 31 grudnia 1998 r.

Londyn, Liverpool, Manchester, Leeds, Kingston upon Hull i Southampton są wśród tych aglomeracji. Oznacza to, że Zjednoczone Królestwo naruszyło zobowiązania ciążące na nim na mocy dyrektywy a w szczególności te, które są przewidziane w art. 3 ust. 1 i 2 oraz w art. 5 ust. 2, 3 i 5 oraz w załączniku II do tej dyrektywy.

Komisja uważa również, że Zjednoczone Królestwo nie zapewniło, przed upływem terminu wyznaczonego na dnia 31 grudnia 1998 r., całkowitego przestrzegania zobowiązań ustanowionych

w art. 5 ust. 2, 3 i 5 dyrektywy w stosunku do pewnej liczby aglomeracji odprowadzających ścieki do obszarów jezior Lough Neagh, Upper Lough Erne i Lower Lough Erne, określonych jako wrażliwe.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. Dz 135, str. 40).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte d'appello di Milano (Włochy) w dniu 22 sierpnia 2007 r. — Marco Gambazzi przeciwko DaimlerChrysler Canada Inc., CIBC Mellon Trust Company

(Sprawa C-394/07)

(2007/C 283/19)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte d'appello di Milano

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Marco Gambazzi

Strona pozwana: DaimlerChrysler Canada Inc., CIBC Mellon Trust Company

Pytania prejudycjalne

- 1) czy na podstawie klauzuli porządku publicznego przewidzianej w art. 27 pkt 1 konwencji brukselskiej sąd państwa wezwanego do nadania klauzuli wykonalności może wziąć pod uwagę fakt, że sąd państwa, które wydało orzeczenie, odmówił stronie przegranej, która stawiała się do udziału w sprawie, możliwości prowadzenia jakiegokolwiek obrony wskutek wydania postanowienia o jej wykluczeniu (*debarment*) w wyżej opisanych okolicznościach;
- 2) czy też przeciwnie, wykładnia tego postanowienia, łącznie z zasadami wpisanymi w art. 26 i nast. konwencji, w odniesieniu do wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych na terytorium wspólnotowym, sprzeciwia się temu, aby sąd krajowy mógł uznać za naruszający porządek publiczny w rozumieniu art. 27 pkt 1 konwencji przebieg postępowania cywilnego, w którym jedna strona została pozbawiona możliwości wykonywania swego prawa do obrony na podstawie postanowienia sądu o jej wykluczeniu z powodu niezastosowania się do nakazu tego sądu?